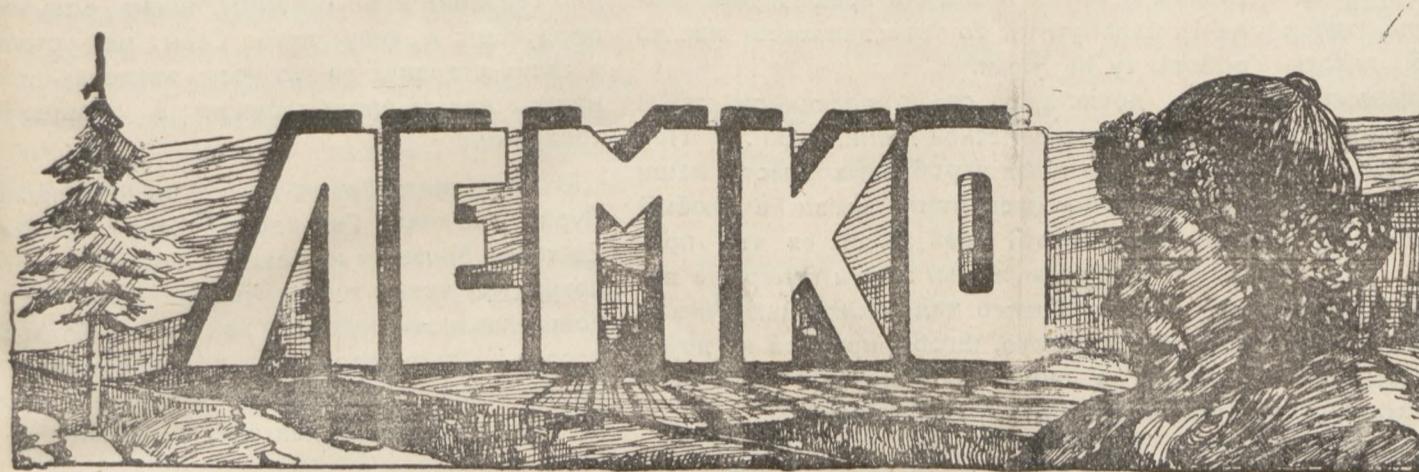

Ч. 17. (101.)

Крыница, четверг дня 7. мая (24. квітня) 1936.

Рок III.

Орган Лемковского Союза.

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко” Крыница.

Всіх читателей, котри не вплатили іще пренумерати, просиме вирівнати якнайскорше рахунки.

ШКОДЛИВЫЙ СПОРТ.

Што раз частійше чує ся у нас слова о потребі еміграції. При бесідах на туто тему подносит ся яко аргументи закрите еміграції до Америки, закрите сезонної еміграції на роботи до Німеччини, Франции и Венгрии, прирост населеня и штораз больше роздроблене грунтов. Всі туты аргументы сут безпорно правдивы и каждый признає, же переживаме тепер тяжкы часы и же ніт видов на скоре улучшене економичного положеня нашого села, але у нас замічат ся токо, же многим приклонникам еміграції не залежит так сильно на переведеню самой еміграції, але больше на том, чтобы кричати: „позвольте нам на еміграцію!” Тоты люди (слава Богу єст их недуже) были бы може аж и недовольны тым, як бы уж открыто границы других держав и як бы каждый мог свободно переселяти ся в любой край, бо тово вырвало бы с их рук громкий клич, которым они теперь воюют с великим розмахом и малыми успехами. Люди туты не видят других потреб нашого села и не глядяют других путей ведучих до поправы економичных отношень на селі, а лем с упором бют в закрыты еміграціи двери. Многи с них робят тово не с переконаня, але для спорта — для опозиции. Треба преця быти орыгинальным, — всі говорят, же тепер така еміграція єст с ріжних причин не до переведеня, так давай бити тараном именно в туто сторону, чтобы не быти шаблонным, — от так для спорта, — при чом не призадумают ся над тым, же такий спорт єст шкодливый.

Штобы тово добре порозуміти, призадумайме ся над тым, як можна поділити еміграцію и яка еміграція може принести користи и єст в границах нашей возможності.

От найдавнійших часов люди переселяли ся с одного місца на друге и глядали для себе лучших условий бытования. Початко

ишли они цілыми племенами, выперали слабши племена и поселяли ся сами на их землях. Погодивше по усталеню ся границ медже народами, устало переселене цілых племен, але и втотчас часто одни народы нападали на други в ціли отборана им землі, або в ціли рабунку. Особено часто на Русь и Польшу нападали татари, палили и нищили села, а людей убивали або забирали до неволі. Своими нападами довели они до того, же велики пространства землі были ненаселены, земля лежала отлогом и не приносila ниякой користи. Штобы с той землі мати доходы, володары знищенных и ненаселеных земель отступали даром тово землю чужим народам, котры приїжджали со своим инвентаром и рольными знарядями и поселяли ся на тых землях. Таки поселенцы доставали вправді даром землю, але не приходили они без своего добра, бо привозили с собом зерно на засів, коні, коровы, волы, возы, плуги, борони и други рольны знаряды, аджек всьо тово, чого потребовали до веденя рольного господарства. Так мусіло быти, бо и ціль спроваджаня чужих людей и отдаваня им землі была така, чтобы ненаселена и неприносяча доходов земля, была якнайскорше замінена на жерело користи не лем для властителя той землі, але и для державы. Тоты люди, котры ишли в чужи краи на поселене, называли ся емігранты — колонисты, а таку еміграцию можна бы назвати еміграцием колонизацийном. Для переведеня такой колонизацийной еміграции потреба передовсем:

1) отступленя через якusi державу землі, на которой мог бы ся приїзджаючий народ поселяти,

2) заключеня договора с отступающим поселенческим тереном державом, в котором были бы поданы условия, на яких люди могут поселяти ся на тых теренах, чтобы каждый знал, што ёго там жде и што

Пренумерата в краю:
30 грошей місячно,
80 " , квартально
1·50 " , полрочно,
3 зл. рочно.

В Амерыци: 1 дол. рочно.
В Чехословакии:
2 кор. місячно, 10 кор. полрочно,
20 кор. рочно.

Ціни оголошены:
Ціла сторона 120 зл., $\frac{1}{2}$ стороны 60 зл., $\frac{1}{4}$ стороны 35 зл.,
 $\frac{1}{8}$ стор. 20 зл., $\frac{1}{16}$ стор. 10 зл.;
оголошеня малы за 1 мм. 20 гр.,
в тексті 30 гр., перед текстом
40 гр. При місячном и долшом
оголошенню значна знишка.

Конто чекове Нр. 404.155.

мусит мати, штобы достати землю,
3) обезпеченя переїзда желізницами и ко-
раблями до еміграційных теренов.

До тепер ніт ничего. Ніт теренов, пе-
резначеных на кольонизацию, ніт договора
регулюючого способы самого переселеня
и поселеня ся в чужих краях, ніт обезпе-
ченя переїзда до тых незнаных теренов
и никто с тых, котры хотіли бы выемігро-
вати не має на тово грошей. Сут лем
„спортсмены“ котры кричат: „позвольте нам
емігровати“ и баламутят народ.

Так представлят ся в правдивом світлі
справа кольонизаційной еміграціи, о кот-
рой говорят „спортсмены“. Еміграцию
таку часто зле розуміют наши люди, бо
они привыкли до іншой еміграціи, а имеч-
но до еміграции в цілах заробковых. Одни
выїзджали без трудностей на заробки до
Америки, оден другому присыпал „шиф-
карту“, мама дала меріндю и килька десят
корон на билет до Бремы и уж дівка або
сын іхали счастливо и по приїзді на місце
доставали роботу и присылали мамі доля-
рики. Тепер така еміграция єст закрыта,
або барз ограничена, бо всяди єст безро-
боте и кажда держава головит ся над тым,
яку бы роботу найти для своих безробот-
ных. Прото еміграция в цілах заробковых
єст тепер не до переведеня, а штобы со-
творити возможности для еміграции в ці-
лях кольонизаційных, на тово не треба
робити віч ани собрань, бо як такы кольо-
нizaційни терены будут, то напевно не
бракне людей, котры захотят там ся посе-
лити, кед лем найдут на тово гроши.
Устроиване в тых цілах віч и собрань єст
шкодливе, бо 1) вводит ся народ в положене
ожиданя, в котором, як відомо, никто не
хоче заберати ся до систематичного труда,
бо он уж завтра „іде гет далеко“ 2) отво-
дит увагу народа от других пекучих справ
и обдуманя средств в ціли улучшения еко-
номичного положеня села.

При том не треба забывать ище о одном,
може найважнійшом, при еміграции в цілах
кольонизаційных, а именно о том, ци в слу-
чаю открытия таких еміграційных теренов

найдеме средства на то, чтобы с них кристи. Як уж сказали мы выше, держава, отступаючи терені для колонізації, має в першій мірі свой власний інтерес на ці і хоче, щоби отступлені и ненаселені пространства землі, котрі тепер лежат безпожиточно, приносили єй доходи и прото отступат их тим, котрі приїжджають на терені со своим інвентарем, знаряддями и рольними машинами, або готовими грошами на тоти машини. Так єст при каждой поселенческій еміграції и іначе быти не може.

Тож треба ся добре над тым призадумати, ци много найде ся у нас таких людей, котрі найдут хоц лем 1000 зл. на кошти переселда и на поселене ся на колонізаційних теренах. Знаючи привязані нашого народа до родного загона, можна быти певним, же мало найде ся таких господарей, котрі захотят продати свой грунт и переселити ся в назнаны стороны, бо и до Америки емігровали они именно по тото, чтобы заробити там гроши на сплату родини с грунту и задержати тот грунт для себе, а поза господарями, ци тоти, котрі тунич не мают, або сплаток в виді однії корови, або пары бычков, зиогут постарати ся о потребы на переселене гроши?

Знаючи матеріальне положеніе наших сел, можна сміло твердити, же таких, найде ся немного. Тож и цілой справы переселеня не можна уважати за найважнішую в нашем народном житю, не можна надавати єй характера чогосі такого, без чого ціла Лемковщина пропаде, бо так не єст и колонізацийни терени, хоць аж и открыли ся, не змогут в значній мірі улучшити нашого трудного положенія на селі. Тото положеніе єоправит лем вытревалый систематичный

труд над поднесенем нашей лісной, рольной и годовляной господарки и в том направлению належит папрячи всі наши силы. Не жийме мріями, же выїдеме в якыси "медом и вином плавучий край" и не дайме ся баламутити, бо тото знеохочат нас до роботы ту на місци.

Так представят ся в правдивом світлі справа поселенческої еміграції. При еміграції в цілях заробковых власти наши дают кожому паспорт на выїзд в любой край, кед лем тот край згодит ся єго приняти. Тож тоти люди, котрі тепер не видятнич важнішого над еміграцію, нехай старают ся о тото, шгобы принялі их друга держава, анич не стане на перешкоді в выставленю им права выїзда.

нім результаты тих усилий, указуючи на вмішательство правительства в ділі картелей и обніжене цін загальню консумції. Помимо того ціни тоти сут ище за высоки для селянина и не отвічают цінам рольной продукції, в виду чого Сейм не устане в своих старанях аж до часу введення ровноваги медже промисловыми и рольными товарами.

В дискусии забрали голос: инж. Сергій Дуркот, Юліян Галькович, Сава Мончак, Евстахій Милянич и Методій Трохановский, котрі порушили многи пекучі діла Лемковщины и звернули ся до посла Бодзьоного с апельлом поробити в міродательных кругах старания, чтобы ухвалены с'їздом резолюции были респектованы.

По оконченю дискусии пришло до недорозумленя, а именно инж. Сергій Дуркот, яко секретар собраня отчитал всі резолюции отраз и предложил собраню их приняті. Перед подданем тых резолюций через предсідателя под голосоване, М. Трохановский поставил внесене, чтобы перевести голосоване над кожном резолюциом отдельно, перемінити в гдяжких резолюциях поодыноки слова, бо в предложеній С. Дуркотом редакции приняти их не можна. С. Дуркот не хотіл уступити а видячи, же собране не ухвалит резолюций в єго редакции, хотіл вмовити в присутных, же резолюции ним поставлены были уж приняті. Коли и тото не повело ся, он заввзвал присутных опорожнити салю и вышол с собраня, потягаючи за собом кучку своих приклонников в числі около 10 — 12 людей. Решта, а было на собраню маса народа, так, же с трудом помістила ся в школьной салі, осталася и выбравши но-

С'їзд Лемков новосандецького повіта.

Дня 19. квітня отбыл ся в Мушині С'їзд делегатов лемковских сел пов. новосандецького под предсідательством Антонія Станчика с Андреєваки. На с'їзд тот приїхал посол Бодзьоны, котрій в коротких словах представил собраним теперешне политичне и экономичне положеніе Польши и переведены и намірены роботы, які начеркнуло собі теперешне правительство и теперешний Сейм. В своїй промові бесідник подчеркнул, что правительство и сейм, здаючи собі справу с тего, же Польща єст краєм рольничим, напрягат свои усилия в том направлению, чтобы облегчить положеніе села и тым самим оживити также промисл и торговлю. Переходячи до обговореня подробностей, бесідник представил собра-

аним смотріти на то не хотіл. Ж внесла с бочки сурову капусту для овец и як єм ся на капусту попризера и с того єм появі смак до ідла и зараз обзерам ся, ци ніт дагде ище пасхи... а стара гварит: ты пил воду, як была паска, а тепер ся напий вару, а паску уж єили діти!... И я пю вар, такий квасний и острый аж скрипит и ім што запопаду.

Но як, ци подабат ся Вам „Лемко“? Читайте лемки нашу газету, Березина буде писал кед лем Бог позволит. Бо што то наше тото жите: жиє человек, жиє, тай вмерат, а кед будеме ся разом тримати, свое шановати и вчити ся, то біда нам жини не зробит. Бо тото, что я той яри яровал в єдном керпци, то не чудо, а як бы так обі ноги босы, то што? — Я и так штудеровал, бо як єм побил єдину ногу, том дал керпец на другу, а тата зас ходила боса день або два, а тепер, по яри, то яуж хлоп: поїду до ліса, привезу дров и завезу до швеца и будут ціжмыляк фрас, что на сезон и до Крыницы можу в них іхати. Но але най буде, што хоче, а „Лемка“ нам всім треба читати.

Но, а якы там т вас партии, бо в моєм селі партій дост и тягнут на страны: сут клясовы и позаклясовы, а на читальні вывішають розмаиты фаны, а як ся посходят разом, то так, як киргизы шваргочут и як бы чужий ся прислухал, то не узнат с нихничого. Але люди, без то байка! Колиси иду горі селом рано, а на читальні жолто-червена фана... Думам и позерам: что то за партія в ночі пришла до власти, бо такой фарбы я не виділ нигде. А уберают ся розмаито: один руску рубашку, другий вышивану украинську сорочку, третій війскову рогатуфку. Може Вы Редактор будете знати, что то за люди и што то за „барва“ то напиште, — бо мы лемки повинни тягнути до Крыницы, а где буде тягнути Криница, то уж не наше діло а порядок и дисципліна быти мусит! А мундур на разі, то най каждый носит який має, сват Асафат ище напише, який мундур лемко має носити. Бо я мундур ани не мам, маю зелену стару блюзку без рукава от стражи граничной и єден керпец, але тягну до Крыницы, а моя стара то лем в кошелі ходит як сирота. А чтобы вы знали мою стару?... яке то поцтиве, цікаве и послушне, як она за мном гине и як за „своим“ тримат... Але о том даколи напише

Писмо Ваня Березини.

Братя Лемки. Задумал я писати до нашей газеты „Лемко“. Добра тата наша газета, але смутна, а преця чловек потребує немного и розвеселити ся. Приде неділя, „Лемка“ прочитал от дошкы до дошкы и ани-м ся не засміял. Може тобы я Ваньо Березина дамто шкряблул, жебы тата наша газета не выглядала на „помянник усопших“ але на газету живу и веселу? А Вас Редактор прошу барз, дайте малый кутик для Березины. А жебы кого не образити, то зачну от себе: я хлоп Ваньо, хожу цілу яр лем в єдном керпци, бо на другий мя не стати и маю пят дівок, вродили ся дві, а потом зас дві, а потом за пят місяців ище єдна. Гварите, як то за пят місяців?... То я сам не зиам, як то ся могло стати. А оно так єст: то лем давно баба носила рок а тепер ся поженят и ани пят місяців не вытримат и уж идут до єгомостя крестити, но, але то байка! Я грызу ся своим и выдам их за кого буд, штобы лем был леіко и руснак, але в краватці до мене най никто не приходит, бо дармо, хоць бы як хотіл с одно чадо взяти, то я не дам. Дам и за такого, што ходит в краватці, але мусит быти в керпцах обутый. Не дуже мам дівок, то я не грызу ся: лемки живут в осмох повітах, а до каждого повіта дам єдну, а гроши тых дам, як буду мал. Звідуєте ся, як стары, — то дарованому коневи на роки не позерают, а я бы даровал и ище бым доплатил. Дівчата як смыкы; три ище добре не бєсідуют, а уж видно, же будут с них добры сваши. Але мене не того грызе. Мене грызе, же ніт Березины, было двох, та не хотіли жиги. Але што ся буду трапил и грыз-ся тым, што єст и тым, чого ніт на світі.

Но а якы-сте мали свята? Бё я добры, як єм сой поїл во свята свята свяченини и паски, то уж другий тиждень сходить, а ідо мі ани не в голові,нич лем по воду и дома и на поли, где лем яка млачка была, вшитко-м повыпивал, а діти и стара лемка на мене позерат и вшитко ся чудує, чом няньнонич не ідят.

Но ледво мі ся ідо по пасці направило. Давала стара и сесе и того и чеснок и личницу, а вшитко мі ся отвергло,

Ваньо Березина.

вого секретара в особі Пирога с Лєлюхова ухвалила слідуючи резолюцію:

1) Собране стверджат, же Правительство не додержало робленых представителям Лемковщини приречень и позбавило тут коренне населене свого власного представительства, выставляючи против волі народу кандидатуру українца и жадат при слідуючих выборах дати населеню Лемковщини их власне представительство в обох законодательных палатах.

2) Собране протестує против узурпованю собі через українських послов права виступаня с арені в імені Лемковщини и єї интересов и стведжат, что до сей поры Лемквщина не дала им на тото жадной легитимации.

3) Лемковське населене протестує против посягательствам українців на Лемковську Апостольську Адміністрацію и жадат обсадженя Адміністрації лемком, бо лем такий, знаючи отношеня релігійни на Лемковщині, може успокоити релігійну борбу.

4) Собране домагат ся дополнення руских читанок в лемковском говорі и выданя катехизма и других учебников школьных и протестує против заявленя українських послов Целевича и товаришів, котры домагали ся в Сеймі введення с поворотом українських учебников школьных.

5) Собране домагат ся обсаджаня посад по руских селах учительскими силами, воло-дючими руским языком, а в першой мірі учителями лемками, котры напрасно старают ся о посады на Лемках. Собране подчеркує что лем учитель, знаючий в подробностях материнський язык дітины и любячий тот язык, може успішно научати молодеж.

6) Собране домагат ся утвореня в Горлицах педагогичного лицея для лемковской молодежи, а то для сотвореня потребных кадр будучих учителей, а также поширеня гимназии в Горлицах, где находит ся одніака руска бурса, до таких розміров, чтобы молодеж могла без трудности быти принимана до той гимназии.

7) Собране стверджат смутний факт, же маєток нашого О-ства „Руска Бурса“ в Новом Санчі, была в р. 1919 махинациями куратора того маєтку нам отобрана и не-правно отдана місту Новый Санч. Собране протестує против той кривді и уповажнят посла Бодзьоного до доловеня старань в ціли приверненя нам того маєтку.

8) Собране домагат ся отданя маєтку „Народный Дом“ во Львові правным властителям.

9) Собране домагат ся приниманя до роботи при публичных роботах веденых на Лемковщині и при роботах в державных курортных заведенях в першой мірі місцевого населеня, серед котрого находит ся велике число безроботных, находящих ся в крайней нужді.

10) Собране домагат ся утвореня централі для закупа виробов домашного народного промисла. Цетраля така мала бы обовязок закупити всі виробы, вырабяны через наших селян, як полотно, сукно, виробы деревяны и т. д. и тым ухоронити народный промисл от вызыску посередников.

11) Собране домагат ся при укладаню молочарской сіти основати молочарски центри для полудневой части повіта новосандецкого во Фльорынці и Лабові.

12) Собране домагат ся розвязаня картелей и обниженя цін промисловых товаров, а передовсем желіза, соли и штучных навозов и обниженя для тых товаров жіліздорожной тарифы.

Дерево на будову народных школ можна достати на кредит.

Економічный Комитет Рады Министров ухвалил впровадити знижку при закупі дерева с державных лісов на будову народных школ.

Знижка для дерева, перезначеного на будову школ выносит 33 % от обовязуючих торговельных цін. Продаж буде ся отбывать на условиях кредитных, с розложением сплаты на 5 літ, а в гдекотрих виключных случаях на 10 літ. Льгота и кредитна продаж дерева на будову народных школ буде ся отбывать через три літа, а в каждом року заряды державных лісов могут продати дерева за 3 милионы зл. ведля цін торговельных. Адже в продолженю найближших трох літ вартость дерева с державных лісов на ціли будовы народных школ вынесе 9 мильонов злотых.

Екзамен для кандидатов на громадских секретарей.

Правительство, хотячи облегчтити науку для кандидатов на громадских секретарей надало право Комисии при „Powszechnym Uniwersytecie Korespondencyjnym“ (Варшава, Ал. Уяздовськы 20-7) выдавать кандидатам на секретарей свідоцтва по зданю пред том Комисиом упрощеного экзамена. Екзамен тот ріжнит ся тым от нормального, же єст опертый на зредукованом материялі с обласі 4 клас гімназийных нового тыпа Министерство Віроисповіданя затвердило програму того экзамена. Екзамен має отбывать ся 2 раз рочно, а кандидаты могут приготовляти ся до экзамена в дому со скрыптов присыланых им через Комисию.

По близши информации може каждый звернути ся до Комисии екзаменуючою под высше поданым адресом.

Комуникат.

Повітове Старство в Новом Санчі комуникує, что в силу арт. 13 и 14. декрета с дня 26. квітня 1936 (Дн. З. Р. П. №. 82, поз. 249) в справі оборота грошевого за-граничом, а также оборота заграницыми и краївими платничими средствами, курсы банкнотов заграницних, або девиз може оголосити лем грошева биржа в Варшаві, а в недостатку тых оголосінь Польский Банк, который оголосіє их в Мониторі Польском. Банк Полький єст управнений лем до оголосіання курсу золота. Поза курсами нотоваными на варшавской биржі и через Польский Банк, оголосіє других курсов краївых або заграницних, подаючих пропорцію заграницних валют, або золота до золотого, єст заборонене и особы, котры провинят ся, будут караны в силу арт. 17 декрета каром ареста до 1-го року и каром грошевом до 100 тысяч злотых.

Собране читальні в Панчной.

Молода наша читальня им. М. Качковского, помимо того, же змушена бороти ся с розмайтима місцевими перешкодами, слава Богу розвивает ся гарді. Помалы навет гдекотры тоты, што перекрестили ся на українську „віру“, переконуют ся, же лем читальня Качковского, основана на статутах общества збудованого найбільшим Сыном Галичини, народним Просвітителем о. Наумовичом, може быти правдивом и одиночком культурно-просвітительном станциом села. Єй далеки сут такы „аргументы“ як кікій и п'ястук. Світлом историчной правды и нефальшованой науки пробыват собі она дорогу серед темноты, облуды и ненависти сіякої тьмы, што вырекли ся историчного, святого имени руского...

В неділю 5 квітня т. р. отбыло ся в нас собране членов читальні под предсідательством дра Я. Сьокалы с Горлиц и при секретарі, місц. учителю И. Дуркоті. Предсідатель привитал собраних и пригадал им ціли и задачи читальні на селі. Проф. Максимович с Горлиц освітил діяльність о. Наумовича и заслуги давны и теперешни О-ва Качковского над поднесенем наших сел.

Доклад о діяльности предложил Осиф Перун и И. Вислоцка. В дискусии забрали голос И. Шкирпан и С. Козак. До новой управы читальні выбрано: Осифа Перуна — предсід., Петра Молчана — заст. предсід., И. Вислоцку — секр., И. Шкирпана — кас. и В. Молчана — бібліот., а заступниками І. Баюса и Д. Слопеня. До контрольной комисии вошли: И. Дуркот, С. Козак и Т. Баюс.

В часі собраня виступал с декламаціон Т. Баюс и хор читальні под управом Анатоля Дуркота. Помимо короткого часу свого существования хор співал добре и вы-казал, что обладает добрыма голосами.

Факт тот указал на собраню Т. Ядловский и высказал управі читальні признательность за єй діяльність, а головно за сорганизовані хора, указуючи на єго велике значене. При конци собраня новоизбраний пред-сідатель О. Перун и И. Шкирпан подяко-вгли за выбор и возвели вшитких дружно трудити ся под прапором читальні. В крас-ных и сердечных словах подяковал гостям за участь и бесіди Ст. Козак. Хор отспівал многоліття.

Предсідатель собраня д-р Сьокало в кон-цовой бесіді пожелал читальні ище большого успіха и выражил надію, что в скоро-ром часі читальні обединит вшитких муд-рійших людей села, а своїм вытревалым трудом принесе им велики користи.

По собраню присутні ище долго слухали пісней хора и гостей.

Свой.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 10. МАЯ 1936.

отограт амат. кружок

в салі чит. им. М. Качковского

в Щавнику песьу п. з.

„ПОВОРОТ“

Початок о год. 7. вечера. По пред-

ставленю ЗАБАВА С ТАНЦІАМИ.

О численне прибыте просит

Правлене читальні.

Што чути в світі.

Мадрйт: В провінції Куенка (Іспанія) упал великий метеор, пак сорвала ся страшна вітерница (циклон), котра вирвала с коренями перешло 200 дубов.

Відень: Італія згаджат ся начати с Абисинію мирни переговоры под условиєм, же позволяют єй обсадити войском Аддис-Абебу и други важніши місцевости.

В Аддис-Абебі пануют безпорядки, викликаны тым, же місце пребываня негуса не єст знане. Министер заграницьких діл Абисинии виїхал с Аддис-Абебы до Джуби.

Женева: На найближшом засіданю Лиги Народов має быти зас порушена справа закрыта через Англію Суезкого Канала, яко радикальной санкций против Италии.

Джубути. Абисинське правительство перенесло ся с Аддис-Абебы до нової столиці, положеної на полуднє от Аддис-Абебы, недалеко англіцької колонии Кения.

Каир: Дня 28.IV. помер король Египта и Судана Фуад I. Новым королем проклямовано єго сына, Фарука, котрий обнял престол, яко Фарук I.

Асмарা: На Аддис-Абебу машерув 10.000 войска італіянского на 3000 тягарных автомобилей.

Ерусалим: В Тель-Авиві находит ся тепер 10.000 жідовських родин, котры скрыли ся там перед погромами урядженными на жідов арабами. Жіди домагают ся утвореня в Палестині жідовского войска.

Токіо: Совітский амбасадор закомуниковал Японии, што Совіты годят ся на утворене мішаной комисии для усталеня всходных границ Манджукуо на основі японских пропозицій.

Москва: На дипломатичном обіді в японской амбасаді в Москві амбасадор Японии и Ворошилов в часі своїх промов заявили, же Совіты и Япония стремлят до мирного уладженя конфлікта.

В Москві панує небывала о той порі спека. Температура доходит на сонці до 30 градусов тепла.

Парыж: Во Франции переведено выборы до парламента. Ведля дотеперешних результатов на 618 послов, комунисты мають 60 мандатов, а соціялисты 250.

Ерусалим: Арабы жадают цілковитого здержаня иміграции жідовской до Палестини, заказу продажи грунту жідам и утвореня народового арабского правительства.

Рим: Статистыка італіянска подає, што втраты Италии в людях в абисинской войні виносят 1188 людей.

Берлин: В западной Ніеччині упали величезны сніги. По коротком часі потепліло, сніги начали раптовно таяти и токо стало причином катастрофального наводненя, котре вырядило великих шкоды.

Аддис-Абеба: Городски власти Аддис-Абебы рішили отдать місто італіянским войскам без борбы.

Совіты доставили Ніеччині в 1935 р. 600 запотребопания мангани, без котрого фабрики не могли бы продуковать оружия. Совіты помагают тым самим Ніеччині в довооруженю.

Берлин: Генерал Геринг єст заименований господарчим дыктатором Ніеччини. В звязи с тым в Берлині кружат поголоски, же Ніеччина жде близкого выбуху войны и в наслідок того мусит она примінити господарство до воєнных потреб.

С Триеста виїхал новый польский трансатлантик „Баторы“ в першу подорож до Гдыні.

Рим: Муссолини осушил багна Понтійські, лежачи недалеко Риму. На тых давных багнах побудовано уж 3 міста, а тепер приступлено до будовы четвертого. Місто того буде звати ся Априлия. Муссолини отвітно традыции заорал сам моторовым плугом границы нового міста.

Вісти с краю.

Варшава: В звязи с декретом о контроли грошевого оборота с заграницом, грошевые листы и пачки высыпаны за границу и до Гданьска мусят быти надаваны в почтовых урядах отворены.

Варшава: На поїзд с углем под Кутном напала толпа зложена со 100 люда и зрабовала около 6 тон углю. Железнодорожна служба, не могучи отогнати рабочих угель, почала стріляти и убила одного с рабочими.

Варшава: Рада Польского Банка выяснила 20 мільйонов на роботы публичны, штобы затруднити безроботных.

До Варшавы приїхал бельгийский министер заграницьких діл Ван Зееланд с женом. Министер прожил в Варшаві 3 дні и был привятый у Г-на Президента Р. П.

Варшава: Появил ся декрет Г-на Президента Р. П. о продажи Мокотовского поля в Варшаві. Гроши одержаны с продажи перезначено на Фонд Народной Охорони.

Краков: Воєвода Краковский Гноинский разом с вице-воєводом Малашинским розіджкат тепер по повітах Краковского воєводства и познакомлят ся с місцевыми отношениями. Особено воєвода интересує ся справом безроботи.

Львов: „Діло“ с 28:4. подає поголоски походячи с ватыканских кругов, же Апостольска Администрация на Лемковщині не буде знесена и же новый администратор буде заименованый в найближших тижднях. „Діло“ выбрало, яко кандыдатов: о. сен. Лободыча, о. Медвецкого и о. Сухого. Ци вісти поданы „Діло“м сут основаны, покажеся в будучности, бо памятаме, же „Діло“ перед двома літами подавало, покликуючи ся также на ватыкански круги, же не буде основана отдельна Апост. Администрация для Лемковщины, а недавно, по смерти бл. п. Апостольского Администратора, же Апостольска Администрация буде зликовдана.

Хржанов: Дня 28:4. часть роботников занятых при публичных роботах в Хржанові отошла от роботы, жадаючи повышения платы и уменшения числа годин роботы. Роботники totы почали тероризовать роботников, котры не прилучили ся до штрайку и накланяти до шмареня роботы роботников, робячих в прыватных предприятиях и в фабриці паровозов. По росогнаню демонстрантов при ужитю слезных газов, часть роботников собрали ся заново и заatakовала поліцию, котра была приневолена ужити оружие. В наслідок того одного роботника убито, а 9-ох ранено. Серед полицянтов єст 14-ох раиеных, в том числі 6-ох тяжко.

Львов: В Бартатові коло Львова оден помысловый комбинатор, Петро Калагурский украл с церковной вежи дзвон, нашіряючи основати у себе „фабричку“ подробляня грошей. Дзвон был єму потребный, яко материял до отливов грошей. Помысловым фабрикантом заняла ся поліция.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ
ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖИТИ ДІЯМ ВІНО,

НЕХАЙ ЯКНАЙСКОРШЕ

заасекурує ся
в асекураційном Товаристві
ВИТА И КРАКОВСКЕ
во ЛЬВОВІ

Асекурацию принимают на цілой Лемковщині
представителі: гг. Осіп Яновицкий — Крыница-Село и Михаїл Перелом — Сянок.